

Paisatges de bales

Biblioteca Pública de Salt

Horari

dilluns, dimecres i divendres
matí: de 10 a 13,30 - tarda: de 16 a 20,30

dimarts i dijous: tarda, de 16 a 20,30

dissabte: matí, de 10 a 13,30

Exposició fotogràfica de Vicenç Rovira

del 4 al 23 de febrer de 2008

Biblioteca Pública de Salt

Aficionat a la fotografia des de fa més de 10 anys, ha portat a terme diferents cursos, seminaris i tallers a Girona i comarques. Bàsicament treballa en blanc i negre, procurant controlar tot el procés de la fotografia: des que prem el disparador fins que surt la còpia del laboratori.

És soci fundador de l'agrupació Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí, de la qual és president i responsable de les exposicions al claustre de l'Hospital, també pertany al grup "Hidroquinona" de Girona.

L'any 1999 va fer la seva primera exposició al bar Es Toc de Girona i des d'aleshores ha realitzat diferents exposicions individuals i col·lectives.

<http://torroella.ageffoto.org/EXPOS/webpaissbales/index.htm>

Paisatges de bales

Quan s'acaba la primavera ens sorprèn, cada any, el color groc dels camps de cereals. Més aviat o més tard, la verdor i la frescor dels conreus es transforma en sequera, acritud...i arriba la sega.

Res a veure amb la sega de fa 30 o 40 anys. Sembla que ara la sega passa gairebé desapercebuda. Abans, les operacions de segar i batre portaven implícits uns rituals tan aparatosos com espectaculars. Les màquines, com gegants, amb l'enorme xemeneia escopint la palla...El batre a l'era amb els animals...

Ara, gairebé sense adonar-nos-en, ens entren, també, uns gegants als camps (segadores d'última generació amb tecnologia punta) que fan la feina en un tres i no res. Devoren les espigues, trien el gra de la palla i ens deixen aquests cilindres enormes que segons amb quins ulls es miren poden semblar tantes coses!!!

Vistes amb ulls de nen, les bales de palla poden fer pensar en ogres esperrucats o soldats en formació, ben posats a punt de desfilar, o bé, poden fer pensar en estris preparats per fer-hi equilibris al cim, o en jocs de botons gegantins i així trenta coses més...

Veient aquestes fotos ens venen aquests pensaments i molts d'altres.

És fantàstic veure les combinacions que fan amb els decorats del fons, les bales de palla en són l'escenografia.

I els primers plans? I els mil dibuixos que fan els filets de palla, junts, apretadets...? I vistes per sobre, per sota, amuntegades o des de qualsevol perspectiva?

Aquestes imatges ens fan veure els objectes, que de partida són senzills, quotidians, des d'un punt de vista original que sobta. Ens canvia la mirada i amb el seu joc de llums i ombres tenim el privilegi de veure de nou aquests enormes munts de palla convertits en objectes nous, gairebé desconeguts que ens parlen de solitud o de companyia, de grup o d'individus, ...

Podríem dir que estem davant d'uns excel·lents poemes visuals?